

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Negrușceac Tamara împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L.
(constatarea nulității actelor juridice)

împotriva deciziei din 2 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-154/24
NR. PIGD 2-22144660-01-2ra-22022024)*

Recurs inadmisibil. Dezacordul cu modul de apreciere a probelor nu echivalează cu existența unei hotărâri arbitrare ori întemeiate pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. S. Dubceac)
Curtea de Apel Nord (jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu)

5 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Negrușceac Tamara,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 3 octombrie 2022, Negrușceac Tamara a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L., prin care a solicitat constatarea nulității absolute a Contractului de fidejusiune nr. 2101009364 F2 din 4 martie 2021 și a Acordului adițional nr. 1A din 27 decembrie 2021 la contractul de credit nr. 2101009364 din 4 martie 2021 încheiate între Negrușceac Tamara, în calitate de fidejutor și O.C.N. „Microinvest” S.R.L., în calitate de creditor.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 4 martie 2021, între Fursov Alexandr, în calitate de debitor și O.C.N. „Microinvest” S.R.L., în calitate de creditor, a fost încheiat contractul de credit nr. 2101009364, în temeiul căruia debitorului i-a fost acordat un împrumut în sumă de 100 000 lei.

3. Totodată, la aceeași dată, între Negrușceac Tamara, în calitate de fidejutor și O.C.N. „Microinvest” S.R.L., în calitate de creditor, a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 2101009364 F2, prin care aceasta a garantat executarea, în mod solidar cu debitorul Fursov Alexandr, a obligațiilor asumate în baza contractului de credit menționat.

4. A susținut că, ulterior, la 27 decembrie 2021, între O.C.N. „Microinvest” S.R.L. și debitorul Fursov Alexandr a fost încheiat acordul adițional nr. 1 A la contractul de credit nr. 2101009364 din 4 martie 2021, prin care au fost modificate unele condiții esențiale ale contractului, inclusiv graficul de rambursare a creditului și modul de calcul al dobânzii, aceasta fiind majorată. Astfel, acordul adițional a fost contrasemnat și de fidejutori.

5. În aceste circumstanțe, reclamanta a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de fidejusiune nr. 2101009364 F2 din 4 martie 2021 și a acordului adițional nr. 1A din 27 decembrie 2021 la contractul de credit nr. 2101009364 din 4 martie 2021, în partea în care aceasta figurează în calitate de fidejutor.

6. A invocat că actele juridice menționate au fost încheiate cu încălcarea prevederilor legale și în lipsa manifestării valabile a consimțământului său.

7. Prin urmare, a reținut că nu și-a exprimat consimțământul pentru încheierea contractului de fidejusiune din 4 martie 2021 și nici pentru semnarea acordului adițional din 27 decembrie 2021, prin care și-ar fi asumat obligații în calitate de fidejutor.

8. A mai invocat că la sediul O.C.N. „Microinvest” S.R.L., unde a fost însoțită de nepotul său, documentele erau deja întocmite, iar reprezentantul creditorului i-a indicat doar locurile unde urma să semneze, fără a-i citi sau explica conținutul acestora.

9. A mai susținut că reprezentantul O.C.N. „Microinvest” S.R.L. i-a explicat că semnătura sa era necesară exclusiv pentru a figura ca persoană de contact, căreia i-ar putea fi comunicate informații privind executarea contractului de credit, pe care ulterior să le transmită nepotului său, Fursov Alexandr, precizându-i-se că nu îi vor reveni alte obligații.

10. Astfel, reprezentantul creditorului nu i-a explicat natura și efectele juridice ale contractului de fidejusiune, deși avea obligația de a o informa corespunzător.

11. De asemenea, a invocat că a aflat despre existența contractului de fidejusiune doar la primirea, la 8 august 2022, a hotărârii Judecătoriei Bălți din 3 august 2022, prin care a fost obligată, în solidar cu debitorul, la executarea obligației de rambursare a creditului.

12. A susținut că nu a avut posibilitatea de a înțelege conținutul contractului de fidejusiune, întrucât acesta era redactat cu un caracter tipografic prea mic pentru a putea fi citit.

13. A reiterat că nu i-au fost furnizate informații privind natura, obiectul și efectele juridice ale fidejusiunii și nici documentele prevăzute de art. 1663 din Codul civil, care, trebuiau să îi fie comunicate cu cel puțin cinci zile înainte de semnarea contractului, nebeneficiind nici de o consultație juridică independentă.

14. Prin referința din 28 octombrie 2022, O.C.N. „Microinvest” S.R.L. a solicitat respingerea, ca neîntemeiată, a cererii de chemare în judecată formulate de Negrușceac Tamara privind constatarea nulității actelor juridice

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 31 ianuarie 2023 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Negrușceac Tamara împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L. cu privire la constatarea nulității actelor juridice.

16. Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 aprilie 2023 s-a corectat omisiunea evidentă legată de indicarea intervenientului accesoriu admisă în conținutul dispozitivului hotărârii judecătorești din 31 ianuarie 2023, pronunțate în cauza civilă intentată la cererea depusă de Negrușceac Tamara în calitate de intervenient accesoriu Fursov Alexandr împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L. cu privire la constatarea nulității actelor juridice, cu înlocuirea sintagmei *„cererea de chemare în judecată înaintată de Negrușceac Tamara împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L.”*, cu sintagma *„cererea de chemare în judecată înaintată de Negrușceac Tamara, în calitate de intervenient accesoriu Fursov Alexandr împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L.”*. În rest dispozitivul hotărârii a rămas neschimbat.

17. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, din probele administrate, rezultă că între părți au fost încheiate în mod valabil contractul de fidejusiune și acordul adițional contestate, cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege.

18. Instanța a constatat că Negrușceac Tamara și-a manifestat consimțământul prin semnarea actelor respective, precum și a consimțământului privind prelucrarea istoriei de credit, iar clauzele contractuale atestă că aceasta a fost informată cu privire la efectele fidejusiunii și riscurile asumate.

19. Totodată, instanța a apreciat că reclamanta nu a administrat probe pertinente și concludente care să confirme lipsa ori vicierea consimțământului, imposibilitatea de a lua cunoștință de conținutul actelor sau încălcarea obligațiilor legale ale creditorului privind informarea fidejursorului.

20. De asemenea, a reținut că Negrușceac Tamara a semnat ulterior acordul adițional în calitate de fidejutor și a fost notificată anterior despre existența obligațiilor garantate, împrejurări ce infirmă susținerea potrivit căreia ar fi aflat despre calitatea sa de fidejutor doar odată cu pronunțarea hotărârii de încasare a datoriei.

21. În aceste condiții, prima instanță a concluzionat că nu sunt întrunite temeiurile pentru constatarea nulității absolute a contractului de fidejusiune și, pe cale de consecință, nici a acordului adițional, motiv pentru care a respins acțiunea ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 1 februarie 2023, Negrușceac Tamara a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 31 ianuarie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie constatată nulitatea absolută a Contractului de fidejusiune nr. 2101009364 F2 din 4 martie 2021 și a Acordului adițional nr. 1A din 27 decembrie 2021 la Contractul de credit nr. 2101009364 din 4 martie 2021.

23. În motivarea cererii de apel, Negrușceac Tamara a reiterat, în esență, aceleași argumente invocate în cererea de chemare în judecată, susținând că hotărârea primei instanțe este nelegală și neîntemeiată.

24. Apelanta a invocat lipsa unui consimțământ valabil la încheierea contractului de fidejusiune și a acordului adițional, susținând că nu a cunoscut natura obligațiilor asumate, întrucât actele i-au fost prezentate spre semnare fără a-i fi explicat conținutul, iar contractul era redactat cu un caracter tipografic pe care nu îl putea citi.

25. Totodată, a reiterat că reprezentantul O.C.N. „Microinvest” S.R.L. i-ar fi comunicat că va avea doar calitatea de persoană de contact, fără asumarea obligațiilor de fidejutor, precum și că intimata nu și-a executat obligațiile precontractuale prevăzute de art. 1663 alin. (2) din Codul civil și de Hotărârea Guvernului nr. 251 din 24 aprilie 2019 privind consultarea independentă a potențialului fidejutor consumator.

26. De asemenea, a susținut că prima instanță urma să aplice din oficiu dispozițiile art. 329 alin. (1) din Codul civil referitoare la nulitatea absolută de protecție a consumatorului, apreciind că, în lipsa unei informări adecvate și a posibilității reale de a înțelege consecințele juridice ale fidejusiunii, contractul contestat nu îi poate fi opozabil.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

27. Prin decizia din 2 noiembrie 2023, Curtea de Apel Bălți a respins cererea de apel declarată de Negrușceac Tamara și a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 31 ianuarie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Negrușceac Tamara împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L. privind constatarea nulității actelor juridice.

28. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect circumstanțele de fapt și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente raportului juridic dedus judecării.

29. Colegiul a constatat că, la încheierea contractului de fidejusiune și a acordului adițional, au fost respectate condițiile de valabilitate prevăzute de lege, iar apelanta și-a manifestat în mod valabil consimțământul prin semnarea actelor contestate și a consimțământului privind istoricul de credit.

30. Totodată, clauzele contractuale confirmă că aceasta a declarat că a fost informată cu privire la efectele fidejusiunii și la riscurile asumate.

31. Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate criticile privind imposibilitatea apelantei de a cunoaște conținutul contractului, lipsa unui consimțământ valabil, neacordarea consultațiilor independente și pretinsa încălcare a obligațiilor precontractuale prevăzute de art. 1663 din Codul civil, reținând că în cauză nu s-a dovedit existența unor împrejurări care să impună creditorului obligația de a solicita certificatul privind consultarea independentă a fidejursorului.

32. De asemenea, Colegiul a constatat că apelanta a fost notificată anterior despre calitatea sa de fidejutor și, ulterior, a semnat acordul adițional la contractul de credit, împrejurări care înfirmă susținerea potrivit căreia ar fi aflat despre fidejusiune doar odată cu pronunțarea hotărârii privind încasarea datoriei.

33. În lipsa unor probe care să răstoarne constatările primei instanțe sau să demonstreze existența vreunui temei de nulitate a actelor juridice contestate, instanța de apel a concluzionat că argumentele invocate în apel sunt nefondate și nu justifică modificarea soluției adoptate, motiv pentru care a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 7 februarie 2024, Negrușceac Tamara, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 2 noiembrie 2023, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Nord din 8 aprilie 2025 și casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 17 decembrie 2018, în partea ce privește obligarea sa la plata pensiei de întreținere, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată împotriva sa privind încasarea pensiei de întreținere să fie respinsă ca neîntemeiată.

35. În motivarea cererii de recurs, recurenta Negrușceac Tamara a susținut că instanțele inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material incidente raportului juridic dedus judecării, ceea ce a determinat respingerea neîntemeiată a acțiunii.

36. A reiterat că nu și-a exprimat un consimțământ valabil la încheierea contractului de fidejusiune, întrucât nu a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de conținutul acestuia, actele fiindu-i prezentate spre semnare fără explicații, iar textul contractului fiind redactat cu un caracter tipografic ilizibil pentru starea sa de sănătate.

37. Totodată, recurenta a invocat că instanțele erau obligate să aplice din oficiu dispozițiile privind nulitatea absolută de protecție a consumatorului și regimul clauzelor abuzive, susținând că fidejusiunea conține clauze pe care nu a avut posibilitatea reală să le cunoască anterior semnării.

38. De asemenea, aceasta a reiterat că O.C.N. „Microinvest” S.R.L. nu și-a executat obligațiile precontractuale prevăzute de art. 1663 din Codul civil și de Hotărârea Guvernului nr. 251/2019, întrucât nu i-a asigurat consultarea independentă și nu a prezentat certificatul care să ateste îndeplinirea acestei obligații, împrejurare ce, în opinia sa, atrage nulitatea actelor contestate.

39. A mai invocat jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia protecției consumatorilor, precum și dispozițiile Legii nr. 256/2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și ale Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor inferioare, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și constatarea nulității absolute a contractului de fidejusiune și a acordului adițional. Totodată, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat și a taxei de timbru, invocând calitatea sa de consumator și de beneficiar al asistenței juridice garantate de stat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

41. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

42. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

43. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

44. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat în ședință publică la 2 noiembrie 2023, iar decizia motivată a fost comunicată Negrușceac Tamarei la 3 februarie 2024. În aceste circumstanțe, recursul depus de Negrușceac Tamara la 7 februarie 2024 urmează a fi considerat declarat în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

46. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

47. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

48. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. În speță, Negrușceac Tamara, a depus o cerere de recurs cu conținut asemănător cu cererea de apel. Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

50. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor. Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

51. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel.

52. În speță, recurenta a invocat temeiul de admisibilitate prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se întemeiază în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

53. Completul de judecată apreciază ca neîntemeiate argumentele recurenteii potrivit cărora instanțele inferioare ar fi omis să aplice din oficiu dispozițiile privind nulitatea absolută de protecție a consumatorului și clauzele abuzive.

54. Or, simpla invocare a acestor norme nu este suficientă pentru a atrage nulitatea actelor juridice contestate, în lipsa demonstrării existenței unor clauze care derogă, în detrimentul consumatorului, de la dispozițiile imperative ale legii sau care creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

55. În speță, instanțele inferioare au examinat aceste susțineri și au constatat, în baza probelor administrate, că recurenta și-a exprimat consimțământul în mod valabil la încheierea contractului de fidejusiune și a acordului adițional.

56. Nu poate fi primită nici critica recurenteii referitoare la pretinsa încălcare a obligațiilor precontractuale prevăzute de art. 1663 din Codul civil.

57. Instanța de apel a reținut în mod întemeiat că obligația creditorului de a verifica existența unei consultații independente intervine numai în situația în care acesta cunoaște sau are motive să cunoască existența unei relații de încredere dintre debitor și fidejutor, din care rezultă un risc semnificativ că fidejutorul nu își asumă obligația în mod liber și informat.

58. Or, recurenta nu a demonstrat existența unor asemenea împrejurări și nici nu a indicat probe care să infirme concluziile instanței de apel.

59. În aceste condiții, lipsa certificatului privind consultarea independentă nu constituie, prin ea însăși, un temei de nulitate a contractului.

60. Completul de judecată atestă că sunt nefondate și susținerile recurenteii privind inexistența unui consimțământ valabil, întemeiate pe faptul că actele i-ar fi fost prezentate spre semnare fără explicații și că textul contractului era redactat cu un caracter tipografic redus. Aceste aspecte au fost analizate de ambele instanțe, care au constatat că recurenta a semnat contractul de fidejusiune, consimțământul privind istoricul de credit și, ulterior, acordul adițional în calitate de fidejutor, fără ca în cauză să fie administrate probe pertinente și concludente care să dovedească existența unui viciu de consimțământ sau imposibilitatea obiectivă de a lua cunoștință de conținutul actelor.

61. De asemenea, nu poate fi reținut argumentul recurenteii potrivit căruia ar fi aflat despre calitatea sa de fidejutor doar după pronunțarea hotărârii de încasare a datoriei. Instanța de apel a constatat, în baza probelor administrate, că recurenta a primit anterior

notificarea de plată în calitate de fidejutor și, ulterior, a semnat acordul adițional la contractul de credit în aceeași calitate, împrejurări care infirmă această susținere.

62. Colegiul civil reține că pentru admiterea recursului întemeiat pe art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, revine recurentului sarcina de a demonstra că decizia instanței de apel este fie arbitrară, fie se întemeiază în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Nu este suficientă invocarea unei simple neconcordanțe sau a unei aprecieri discutabile a probelor; se impune ca aceasta să fie evident nejustificată, lipsită de o explicație rațională și perceptibilă ca atare pentru un profesionist al dreptului.

63. Astfel, o hotărâre poate întruni concomitent ambele ipoteze, însă fiecare dintre acestea trebuie analizată distinct. Caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil intervine atunci când instanța a comis o eroare de fapt sau de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar fi admis-o, ori atunci când soluția pronunțată este lipsită de fundament juridic și nu realizează o conexiune logică între situația de fapt, normele aplicabile și soluția adoptată.

64. Totodată, eroarea invocată trebuie să fie determinantă pentru soluția pronunțată, în sensul că, în lipsa acesteia, rezultatul litigiului ar fi fost diferit.

65. Prin urmare, sarcina probei revine recurentului, care trebuie să convingă instanța de recurs că sunt întrunite cumulativ aceste cerințe.

66. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

67. Or, potrivit art. 442 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

68. Completul reține că instanța de apel a efectuat o analiză completă și coerentă a circumstanțelor cauzei, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în limitele criticilor formulate, în conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, și a ajuns, în mod întemeiat, la concluzia menținerii soluției de admitere parțială a acțiunii.

69. Contrar susținerilor recurente, instanța de apel nu a omis examinarea probelor relevante și nici nu a întemeiat soluția pe o apreciere arbitrară a materialului probator, ci a evaluat, în conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, ansamblul probelor administrate în cauză, inclusiv înscrisurile referitoare la starea de sănătate și situația materială a reclamantului, certificatul privind cuantumul pensiei, concluzia medicală, precum și înscrisurile prezentate de recurentă în susținerea criticilor formulate în apel.

70. Prin urmare, criticile recurente exprimă, în realitate, dezacordul acesteia față de concluziile la care a ajuns instanța de apel în urma aprecierii probelor, fără a demonstra existența unei aprecieri vădit nerezonabile sau a caracterului arbitrar al deciziei recurate.

71. Astfel, Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs nu evidențiază existența unei hotărâri arbitrare și nici faptul că decizia instanței de apel s-ar întemeia în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Criticile formulate urmăresc, în esență, obținerea unei noi evaluări a materialului probator și substituirea aprecierii efectuate de instanța de apel cu propria apreciere a recurente, aspect care excedează limitelor controlului de legalitate exercitat de instanța de recurs.

72. În concluzie, Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de Negrușceac Tamara este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici substanțiale deciziei instanței de apel.

73. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Negrușceac Tamara.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Elena Croitor
	/semnătură/	Ion Munteanu